

ה"ט 44902/09/18 - רחל אמיתי נגד שירי גרטל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 44902-09-18 אמיתי נ' גרטל

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן
המבקשת:

רחל אמיתי

באמצעות ביתה עו"ד איריס יערי

נגד

המשיבה:

שירי גרטל
בעצמה

החלטה

בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

1. בתמצית: המבקשת והמשיבה שכנות. כפי שהודגם גם בדיון היטב, למבקשת ומספר שכנים ריב ומדון עם המשיבה במגוון נרחב של עניינים הקשורים בבית המשותף, שהובילו כבר להליכי הטרדה מאיימת אחרים, תביעות דיבה ועוד. המבקשת, כבת 78, טוענת שהמשיבה מטרידה את מנוחתה, והיא מונה מספר מקרים במהלך התקופה שמיוני 2018 ועד ספטמבר 2018 שבהם המשיבה, נטען, יצרה עמה קשר בלתי רצוי, הטרידה את מנוחתה, צעקה לעברה, עקבה אחריה או חסמה את דרכה.

2. כיוון שהמשיבה כבר התייצבה באולמי בהליך שיזם שכן אחר, והגיעה להסכמה בין צו שאין בו הודאה בכל טענה, ביקשתי לבחון עמה עוד טרם הדיון את האפשרות למתן צו בהסכמה, תוך הותרת כל זכויותיה בעינן. בתחילה ניתן היה להבין מתגובתה המפורטת כי תאות לכך, וכך ניתן צו ארעי ביום 17.10.18 האוסר על המשיבה ליצור כל קשר עם המבקשת, להטרידה, לאיים עליה, לעקוב אחריה או לפגוע בפרטיותה. ברם המשיבה הבהירה בעקבות הדברים כי היא דווקא חפצה בדיון, ובהכרעה שיפוטית, שכן צו אפילו מוסכם עלול לשמש את המבקשת ושכנים נוספים כקרדום לחפור בו, חששה. זו כמובן זכותה המלאה של המשיבה, שלא יינתן נגדה צו אם אינה מסכימה לו, אלא אם בית המשפט מצא שיש לתתו בעקבות הדיון במעמד הצדדים. מכאן הדיון, שבמסגרתו השמיעו הצדדים בהרחבה ואף ניתנה להם האפשרות לחקור. בפרט הרחיבה המשיבה, שעה שבתגובותיה הכתובות לא באה התייחסות קונקרטית לטענות המבקשת, וראיתי לאפשר לה להשלים.

3. לאחר השמיעה: יש ליתן צו, גם אם קשה לקבל במקשה אחת את כל טענות המבקשת כנכונות. הסכסוך המרדאי קיים, אולם תיאור המקרים היה לאקוני למדי, וקשה לקבוע בפסקנות שכל מקרה ומקרה שבו סבורה המבקשת

שהמשיבה ביקשה לעקוב אחריה הוא אכן מעקב. כך, טענות על כך שבזמן שהמבקשת חולפת בכניסה לבין אזי המשיבה מגיחה מעת לעת מתוך השיחים, שם היא מוודאת כפעמיים ביום (לדבריה) שהאכלת החתולים בבנין - שהיא אינה נלהבת ממנה, לשון המעטה - מבוצעת בדרך שאינה גורמת למפגעים היגייניים לדעתה, אינה בהכרח מלמדת על ניסיון מעקב או הטרדה. היעדר הפרטים מקשה אפוא על התייחסות לכל מקרה ומקרה.

4. אולם אין בכך צורך. השאלה היא האם יש לפנינו מצב שבו המשיבה מטרידה, ולו מעת לעת, את מנוחתה של המבקשת, ואם יש חשש שהמקרה יישנה בלא צו. על כך יש להשיב בחיוב. ההתנהלות באולם היום, שבו המשיבה מזה והמבקשת ובתה-מייצגתה מזה גוערות אלה באלה, לימדו היטב על כך שייטיבו הצדדים להרחיק עצמן זו מזו, לרווחת כל המעורבות (וטוב תנהג המבקשת אם תגזור על עצמה ניתוק זה, גם בלא בקשה ובלא צו). חשוב מכך, הכחשותיה הגורפות של המשיבה את כלל טענות המבקשת התחווירו כבלתי מדויקות: כך, בראשית הדיון הודיעה קבל עם ועדה שמאז מחצית חודש יוני 2018 לא הגיעה לקומה ה-13 בבנין, שם מתגוררת המבקשת, ולא פגשה במבקשת; ממילא השתמע, טענות המבקשת על תקשורת כזו, ובפרט מקרה שמנתה ביום 23.9.2018 על אודות דפיקות נמרצות של המשיבה בדלת המבקשת וקריאות לעברה, נעדרות כל עיגון. ברם במהלך הדיון התחוויר אגב שטף הערותיה של המשיבה שרק לאחרונה, במהלך חודש סוכות 2018 (קרי ממש סביב המועד שנקבה המבקשת בבקשתה) דווקא הגיעה המשיבה לקומתה של המבקשת, ואפילו דפקה על דלתה של המבקשת. דפיקות קלות ופניה מנומסת, טענה המשיבה, וזאת אין לקבל. ברי כי אמירת דבר והיפוכו אגב עדותה מונעים אפשרות לקבל את דחייתה הגורפת של המשיבה את טענות המבקשת. המשיבה אינה מהססת ליצור קשר עם המבקשת, אף שברור לה בנסיבות שלמבקשת אין כל רצון בקשר שכזה, וזו - הטרדה מאיימת, כהגדרתה בסעיף 2 לחוק. ניכר היה גם החשש המובהק להישנותה, אם לא יינתן צו, ואיני נזקק כאן אפילו לטענות שהעלתה המבקשת רק בדיון, על אודות הפרת הצו הארעי שניתן ועמד בתוקפו עד להכרעה בהליך שהתקיים לפניי.

5. נוכח האמור, הרי שהצו הארעי מיום 17.10.2018 בעינו, וזאת עד יום 16.4.2019. בנסיבות לא ראיתי מקום לעשות צו להוצאות לחובת המשיבה חרף האמור. מובן כי אין בהחלטתי זו כדי להשליך על המחלוקות שבין הצדדים בקשר עם הבית המשותף, או על כל הליך אחר שהצדדים נקטו או ינקטו לפי דין. המזכירות תשלח את הפרוטוקול וההחלטה לצדדים בדואר רשום ובאמצעות פקיד מסירה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.